

МЕЗЛІЧАТЪ НА-ПРАВДАТА. И ПОНѢЖЕ СА ДОЛЖНИ
 ДА ДАДАТЪ СЛОВО (ДЖЕВАПЪ) НА МЕЗЛІЧАТЪ ЗА
 ВСАКОЕ СВОЕ ЗЕМАНІЕ И ДАВАНІЕ, АКО СА ОСТА-
 ВИЛИ НѢЩО, ОТЪ ОНОВА ЩО СА ПРИАЛИ И ПРЕ-
 ДАЛИ, ДА ГО ОУКРАДЕ ДРЪГЪ, КАТО СЕ ПОВЪРНЕ
 НАЗАДЪ ОУКРАДЕНО ТО ОТЪ КРАДЕЦАТЪ, ДА СЕ
 НАКАХУВА СЪ НАКАЗАНІЕТО, КОЕТО СЕ ОПРЕДѢЛИ
 (ВЪ ПРЕДИДЪЩАТА ЧАСТЪ) ЗА КРАЖБАТА, НО И
 ТОА ИСТЬО НАСТОЙНИКЪ, АКО Ё РАЗУМѢЛЪ ТОВА
 НѢЩО, И ПРЕЗРѢЛЪ ГО Ё, И ДОПЪСТИЛЪ Ё ДА
 БЪДЕ, КАТО ОТПАДНЕ ОТЪ ПОЛОЖЕНІЕТО СИ, ДА
 СЕ НАКАХУВА.

ЧЛѢНЪ 2-И. НѢКОИ ОТЪ НАСТОЙНИЦЫТЕ АКО
 Ё ИХЪ ОБИЛЪ МАЛЪ МИРІАТА, ЗАЩОТО ДАВАЛЪ
 ПАРЪ ГДѢТО НЕ ТРЕБОВАЛО, И ЗАВЕЩИ НЕПОТРЕК-
 НЫ, И АКО ЗАХИРЕТО, КОЕТО Ё НАПРАВЕНО ЗА
 ДЖЕНКАТЪ, И ДРЪГИ ВѢЩИ, НЕ СА ПОДОБНЫ СЪ
 ЮРНЕКАТЪ, ЩОТО ЩЕ ДА СЕ ПОКАЖЕ ЗА СРАВНЕ-
 НІЕ (ЗА РЪКАРЪ), ЗАРАРО ЗА ЗАГЪБЕНОТО И ПО-
 ХАРЧЕНОТО ДА БЪВА ОТЪ НАСТОЙНИКАТЪ.

ЧЛѢНЪ 3-И. ПОНѢЖЕ СЕКОИ ОТЪ ТІА НАСТОЙ-
 НИЦЫ ДОЛЖЕНЪ Ё ДА ДАДЕ СЛОВО (ДЖЕВАПЪ)
 ПРЕДЪ МЕЗЛІЧАТЪ ЗА ЗЕМАНЪТО И ДАВАНЪТО
 СИ, И НА ЗАРАРИТЕ САМЪ ТОЙ ЩЕ БЪДЕ ЗАПЛА-
 ТИТЕЛЬ,